

ชื่อผลงานวิจัย (ไทย)

ผลการพัฒนาพฤติกรรมคุณธรรม จริยธรรมด้านความมีน้ำใจของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา กลุ่มเรียนได้ ช่วงชั้นที่ 3 โดยใช้กิจกรรมยูวาวัจจมาย

ชื่อผลงานวิจัย (อังกฤษ)

Resource of development the behavior ethics for kindness of Educable Mentally Retarded group level 3 by using Yuvavaiyavajjamai activity

ชื่อนักวิจัย

ผู้วิจัย ไต้ง พรหมกุล

ผู้วิจัยร่วม พิชรีวรรณ ตันกระ

ปีที่ผลงานวิจัยเสร็จ

พ.ศ. 2551

ประเภทของงานวิจัย

การศึกษาพิเศษ

คำสำคัญ

นักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา การพัฒนาพฤติกรรม

ความเป็นมา/หลักการและเหตุผล

โรงเรียนฉะเชิงเทราปัญญานุกูล สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ เป็นโรงเรียนประเภทประจำ เปิดทำการเรียนการสอน แก่เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ตั้งแต่ระดับปฐมวัยถึงการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตั้งแต่ปีการศึกษา 2539 เป็นต้นมา และได้พบว่า เด็กเหล่านี้ถูกผลักออกจากสังคม ถูกกล่เลยในเรื่องการบ่มเพาะคุณธรรม เพราะเห็นว่าเป็นคนไร้ความสามารถ เป็นคนพิการ เป็นเด็ก ปัญญาอ่อน ไม่มีความสามารถในการเรียนรู้หรือเข้าถึงหลักธรรมที่ลึกซึ้งและเป็นนามธรรมได้ และถูกมองว่าเป็นผู้ไม่มีคุณธรรม โดยเฉพาะเรื่องความมีน้ำใจ เพราะถูกมองว่าคนพิการเป็นแต่เพียงผู้คอยรับการช่วยเหลือจากผู้อื่นโดยฝ่ายเดียวเท่านั้น ไม่สามารถ แสดงความมีน้ำใจ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เสียสละแก่ส่วนรวมได้

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาผลการพัฒนาพฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรม ด้านความมีน้ำใจ ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา กลุ่มเรียนได้ ช่วงชั้นที่ 3 โดยใช้กิจกรรมยูวาวัจจมาย

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมคุณธรรม จริยธรรม ด้านความมีน้ำใจ ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา กลุ่มเรียนได้ ช่วงชั้นที่ 3 หลังการใช้กิจกรรมยูวैयाวัจมัย
2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรม ด้านความมีน้ำใจ ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา กลุ่มเรียนได้ ช่วงชั้นที่ 3 ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมยูวैयाวัจมัย

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีขอบเขต ดังนี้

1. ในการศึกษาครั้งนี้ กลุ่มเป้าหมายได้แก่ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา กลุ่มเรียนได้ ช่วงชั้นที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนฉะเชิงเทราปัญญานุกูล จังหวัดฉะเชิงเทรา
2. ผู้วิจัยได้ใช้กิจกรรมยูวैयाวัจมัยเพื่อพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมด้านความมีน้ำใจ จำนวน 2 กิจกรรม คือ กิจกรรมวิถีธรรม วิถีไทย และกิจกรรมเข้าค่ายวิถีชีวิตไตรสิกขา เด็กปัญญาทำได้

วิธีการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา กลุ่มเรียนได้ ระดับสติปัญญา ระหว่าง 50-70 ช่วงชั้นที่ 3 ไม่มีความพิการซ้อน โรงเรียนฉะเชิงเทราปัญญานุกูล จังหวัดฉะเชิงเทรา

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา กลุ่มเรียนได้ ระดับสติปัญญา ระหว่าง 50-70 ไม่มีความพิการซ้อน ช่วงชั้นที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนฉะเชิงเทราปัญญานุกูล จังหวัดฉะเชิงเทรา เลือกโดยวิธีเจาะจง จำนวน 10 คน เป็นนักเรียนชาย 5 คน และนักเรียนหญิง 5 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1. กิจกรรมยูวैयाวัจมัย 2 กิจกรรม ดังนี้
 - 1.1 กิจกรรมวิถีธรรม วิถีไทย
 - 1.2 กิจกรรมการเข้าค่ายวิถีชีวิตไตรสิกขา เด็กปัญญาทำได้
2. แบบประเมินพฤติกรรมคุณธรรม จริยธรรมด้านความมีน้ำใจ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าพฤติกรรมคุณธรรม จริยธรรมด้านความมีน้ำใจทั้งก่อนและหลังการทดลองโดยใช้สถิติพื้นฐาน ซึ่งได้แก่ ค่าร้อยละ ค่ามัธยฐาน และค่าพิสัยควอไทล์
2. เปรียบเทียบพฤติกรรมคุณธรรม จริยธรรมด้านความมีน้ำใจก่อนและหลังการทดลองโดยใช้การทดสอบของวิลคอกซัน (Wilcoxon Matched Pairs Signed – Ranks Test)

ผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

พฤติกรรมคุณธรรม จริยธรรมด้านความมีน้ำใจ ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา กลุ่มเรียนได้ ช่วงชั้นที่ 3 หลังการฝึกโดยใช้กิจกรรมยูวไวยาวัจมัย อยู่ในระดับดี และสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากการศึกษาพฤติกรรมคุณธรรม จริยธรรมด้านความมีน้ำใจของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา กลุ่มเรียนได้ช่วงชั้นที่ 3 โดยใช้กิจกรรมยูวไวยาวัจมัย พบว่า นักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา กลุ่มเรียนได้ช่วงชั้นที่ 3 มีพฤติกรรมคุณธรรม จริยธรรมด้านความมีน้ำใจหลังการฝึกโดยใช้กิจกรรมยูวไวยาวัจมัย สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับ อัมพร ชนะทอง (2546: 55) ศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรมแนะแนว โดยใช้กิจกรรมกลุ่ม เพื่อพัฒนาการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม ด้านความมีน้ำใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดพลับพลา จังหวัด จันทบุรี จำนวน 30 คน พบว่า 1) ชุดกิจกรรมแนะแนวที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ 2) นักเรียนมีความก้าวหน้าในการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม ด้านความมีน้ำใจสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และ 3) นักเรียนมีความคิดเห็นต่อชุดกิจกรรมแนะแนวอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับเอษณีย์ ฉัตรวิทยานนท์ (2537: 80) ได้ศึกษาผลของการเข้ากลุ่มฝึกความรู้สึกไวที่มีต่อความมีน้ำใจ กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนศรีพฤฒา กรุงเทพมหานคร พบว่า ภายหลังการเข้ากลุ่มฝึกความรู้สึกไว นักเรียนมีน้ำใจมากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับอาคม หงษ์ทอง (2539) ได้ศึกษาผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อความมีน้ำใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านแบนชะโด เขตมินบุรี กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มมีการพัฒนาความมีน้ำใจมากกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยความคงทนของพฤติกรรมคุณธรรม จริยธรรมด้านความมีน้ำใจของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา หลังจากการฝึกโดยใช้กิจกรรมยูวไวยาวัจมัย

2. ควรมีการศึกษาวิจัยพฤติกรรมคุณธรรม จริยธรรมด้านอื่นๆ โดยการใช้กิจกรรมยุวไวยว้จ้ยของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

www.thaiedresearch.org